

Laten we de staking van 29 maart gebruiken om onze eisen kracht bij te zetten

De wet op de « competitiviteit », die de loonstijgingen beperkt op basis van vergelijkingen met de buurlanden, wordt onder druk van de bazen geschreven en herschreven. Het laatste voorbeeld: deze wet verbiedt het in aanmerking nemen van de 8,4 miljard aan loonsubsidies die de ondernemingen hebben ontvangen en de 2,8 miljard aan verminderingen van de werkgeversbijdragen uit de Tax Shift. Dit geld blijft in de bedrijfskas, maar wordt beschouwd alsof het aan werkers wordt betaald...

Geen enkele wet beperkt daarentegen de dividenden die aandeelhouders zichzelf kunnen uitkeren. In 2019 bedroegen de dividenden van de BEL 20-ondernemingen 135% van de winst! Dividenden hoger dan winsten, hoe is zo iets mogelijk? Door uit de eigen middelen van het bedrijf te putten of door te lenen om hen te betalen! Zelfs in tijden van economische crisis of gezondheids crisis vult de kapitalistische klasse haar zakken ten koste van de arbeiders en de hele samenleving, om haar winsten hoe dan ook te behouden of zelfs te vergroten. Het aantal banen blijft dalen, zelfs bij grote groepen die aanzienlijke winsten maken. Sinds het begin van het jaar heeft Solvay in België het schrappen van 100 banen aangekondigd, Nokia schrapt 86 banen in zijn vestiging in Antwerpen, L'Oréal schrapt 125 banen in Brussel... Zelfs het farmaceutische bedrijf Pfizer, dat dankzij zijn vaccin uitzonderlijke winsten verwacht, heeft ontslagen aangekondigd in zijn logistieke vestiging in Zaventem.

De werkers die overblijven, krijgen vaak te maken met een versnelling van het werktempo en vooral met flexibiliteit. Om geen mensen in dienst te nemen, leggen de bazen overuren op door de week of in het weekend. De verkoopvolumes nemen toe,

zoals in de distributiesector? Je moet rennen, meerdere functies hebben, verlofdagen opgeven.

In de sectoren die het meest te lijden hebben onder de gevolgen van de gezondheidscrisis, komen de lonen onder druk te staan, zoals bij Ryanair, dat loonverlagingen oplegt door mensen te chanteren met de banen. Werkers in de privé sector worden rechtstreeks aangevallen door de bazen om de winsten te handhaven. De regering voert hetzelfde beleid ten aanzien van werkers in de overheidssector. Om zoveel mogelijk geld vrij te maken om de rijken en aandeelhouders cadeaus te geven, bezuinigen de regeringen op de overheidsbegrotingen. Welke middelen hebben de regeringen bijvoorbeeld besteed aan het verhogen van de capaciteit van Covid-eenheden sinds maart 2020? Nauwelijks! De huidige aan de bevolking opgelegde lockdown is een overweldigende reactie. Op scholen krijgen de leerkrachten een stortvloed van hygiëneprotocollen, die in een weekend door de ministers naar buiten zijn gebracht. Maar welke budgetten zijn er vrijgemaakt voor zeep, schone toiletten, geventileerde klaslokalen? Geen enkele!

Regeringen laten het tekort aan vaccins, veroorzaakt door het monopolie van enkele farmaceutische bedrijven, ook betalen door beperkingen op te leggen aan het sociale leven, reizen, hobby's en demonstraties. Het leven van degenen die een baan hebben, wordt gereduceerd tot overvolle vervoersmiddelen en werkplaatsen of kantoren waar prestaties voorrang krijgen op gezondheidsvoorschriften, en dan thuis opgesloten zitten.

Alle mensen die geen baan hebben of die worstelen met korte contracten, hebben dringend behoefte aan een baan en een fatsoenlijk, regelmatig loon. Is dit onmogelijk met de Covid crisis? Maar vroeger, was het niet veel beter om een baan te vinden!

Het geld is er om het bestaande werk onder iedereen te verdelen, zodat niemand zonder baan en zonder loon komt te zitten. De patronale krant L'Echo meldt dat 40 miljard euro

aan zwartgeld dat uit belastingparadijzen is gerepatrieerd, op bankrekeningen in België staat. En dit is nog maar een klein deel van de winsten die zijn opgestapeld dankzij de druk die op de werkers is uitgeoefend.

Om banen, fatsoenlijke lonen voor iedereen en pensioenen waarmee mensen kunnen leven te verkrijgen, zullen de werkers zichzelf natuurlijk de middelen moeten geven om te controleren waar het geld van hun uitbuiting naartoe gaat. En de stakingsdag van 29 maart kan daarvoor niet genoeg zijn.

Maar er zijn zoveel redenen om samen met je collega's in staking te gaan, om de lage lonen, het werktempo, het schrappen van banen aan de kaak te stellen, zowel in de openbare als in de privé sector! Laten we van de oproep van de vakbonden gebruik maken om onze eisen naar voren te brengen en ons voor te bereiden om ons serieus te verdedigen.

Welk ander perspectief is er voor de werkers dan collectief te strijden in plaats van de tegenslagen van een steeds meer onderdrukkende en onrechtvaardige kapitalistische maatschappij te ondergaan?